

ประกาศเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือ
ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

.....

ด้วยเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีได้จัดทำร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งสภาเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในคราวประชุมสภาเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒) จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายธีระกิจ หวังมุทิตากุล)
นายกเทศมนตรีนครสุราษฎร์ธานี

เทศบัญญัติเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้ โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่นๆ

“สุนัขพันธุ์เล็ก” หมายความว่า พุดเดิ้ลทอย ชิવાวา ดัชชุน ชิสุ มินิเจอร์พินเจอร์ ปักกิ่งเทอร์เรีย และพันธุ์อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครอง การดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา หรือการให้อาหารเป็นอาจิมเพื่อให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ และการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“เจ้าของสุนัขหรือแมว” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสุนัขหรือแมวนั้น รวมทั้งผู้ครอบครองสุนัขหรือแมวนั้นด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้ และให้หมายความรวมถึงถนนส่วนบุคคลซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า วัสดุพลาสติก ภาชนะ ที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น จากชุมชน

“หน่วยรับจดทะเบียน” หมายความว่า งานสัตวแพทย์ สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี หรือบุคคลใดหรือสถานที่ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีนครสุราษฎร์ธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ องค์กรของรัฐ องค์กรมหาชน มูลนิธิ สมาคม รัฐวิสาหกิจ วัด สำนักสงฆ์ ศาลเจ้า หรือสถานที่อื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๒) การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองให้พื้นที่เขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

(๑) สัตว์ประเภท ๑ ได้แก่ ช้าง ปลาปิรันยา ปลาช่อนอมเมซอน ปลาซัคเกอร์ คางคกไฟ กูพิชและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง สัตว์ดุร้ายต่างๆ สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ และสัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

(๒) สัตว์ประเภท ๒ ได้แก่ สุนัข แมว

(๓) สัตว์ประเภท ๓ ได้แก่ นก ปลา ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ จระเข้ และสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๕ (๑) ข้อ ๕ (๒) และ ข้อ ๕ (๓) ในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

หมวด ๒

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ๑

ข้อ ๗ ให้พื้นที่เขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีทั้งหมด เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ๑ โดยเด็ดขาด

กรณีมีเหตุจำเป็นต้องนำสัตว์ประเภทที่ ๑ เข้ามาในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เป็นการชั่วคราว ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ๒

ส่วนที่ ๑

การควบคุมจำนวนการเลี้ยง

ข้อ ๘ ให้พื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขเกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

- (๑) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๒ ตัว
- (๒) เนื้อที่ดินเกิน ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๓ ตัว
- (๓) เนื้อที่ดินเกิน ๕๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้ไม่เกิน ๔ ตัว

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการเลี้ยงสุนัขพันธุ์เล็ก และการเลี้ยงสุนัขของวัด ศาลเจ้า และสถานที่อื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

การจดทะเบียนสุนัข แมว

ข้อ ๙ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่เทศบัญญัติมีผลใช้บังคับเจ้าของสุนัข แมว มีหน้าที่ต้องนำสุนัข แมว หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างใดอย่างหนึ่งไปยื่นคำขอจดทะเบียนสุนัข แมว เพื่อจัดทำบัตรประจำตัวสุนัข แมว และเครื่องหมายสัญลักษณ์ ณ หน่วยรับจดทะเบียนสุนัข แมว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอแล้วพบว่าถูกต้อง ให้ออกบัตรประจำตัวสุนัข แมวพร้อมมอบเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้กับเจ้าของสุนัข แมว

ภายหลังดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว หากมีสุนัข แมวเกิดใหม่เจ้าของสุนัข เจ้าของแมวต้องยื่นคำขอจดทะเบียนสุนัข แมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่สุนัข แมวเกิดใหม่

คำขอจดทะเบียน บัตรประจำตัว และเครื่องหมายสัญลักษณ์สุนัข แมว ให้เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าของสุนัข แมว แจ้งต่อหน่วยรับจดทะเบียน ดังต่อไปนี้

(๑) ภายในสามสิบวัน

- (๑.๑) เมื่อมีการย้ายที่อยู่สุนัข แมวไปนอกเขตเทศบาล
- (๑.๒) เมื่อมีการนำสุนัข แมวจากนอกเขตเทศบาลมาเลี้ยงดูหรือครอบครอง
- (๑.๓) เมื่อบัตรประจำตัว เครื่องหมายสัญลักษณ์สุนัข แมว สูญหาย

ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ

(๒) ภายในเจ็ดวัน

- (๒.๑) เมื่อสุนัข แมวตาย
- (๒.๒) เมื่อสุนัข แมวหายหรือหลังพบสุนัข แมวที่หาย

ข้อ ๑๑ หากเจ้าของสุนัข แมวไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูสุนัข แมวอีกต่อไป ต้องมอบสุนัข แมว บัตรประจำตัว พร้อมเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้กับบุคคลอื่น และเจ้าของใหม่จะต้องแจ้งต่อหน่วยที่รับผิดชอบทะเบียนไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับมอบสุนัข แมว

หากเจ้าของสุนัข แมวไม่สามารถหาเจ้าของใหม่ได้ จะต้องมอบสุนัข แมวนั้นให้เทศบาลนครสุราษฎร์ธานีดูแล โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๒ วิธีการแจ้งตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ในการจดทะเบียนสุนัข ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง หากพบว่าผู้ใดมีสุนัขเลี้ยงดูไว้เกินจำนวนที่กำหนดตามข้อ ๘ ให้ส่งมอบสุนัขที่เกินนั้นให้เทศบาลนครสุราษฎร์ธานีดูแล โดยเจ้าของสุนัขนั้น ต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด เว้นแต่เจ้าของสุนัขประสงค์จะเลี้ยงสุนัขจำนวนที่เกินไว้เองโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว

การอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้อนุญาตได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๖๐ วัน

ส่วนที่ ๓

การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข แมว

ข้อ ๑๔ ในการเลี้ยงสุนัข แมว เจ้าของต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัข แมว โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิต มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และต้องมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมสุนัขมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

(๔) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลาานาน ๆ เป็นต้น

(๕) สถานที่เลี้ยงสุนัข แมวต้องรักษาทำความสะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัข แมว เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงดูได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัข แมวให้เป็นปกติสุข

(๗) เมื่อสุนัข แมวตาย เจ้าของจะต้องกำจัดซากให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัข แมวตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อหน่วยรับผิดชอบทะเบียนทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเคร่งครัด

(๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัข แมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข แมวมาสู่สุขภาพของประชาชน

(๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัข แมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของแยกสุนัข แมวไว้ต่างหาก และแจ้งให้หน่วยที่รับผิดชอบทะเบียนทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเคร่งครัด

(๑๐) ต้องจัดให้สุนัข แมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข แมวในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

ข้อ ๑๖ เจ้าของสุนัข แมวมีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสุนัข แมว ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีโดยทันที

ส่วนที่ ๔

การนำสุนัข แมวออกนอกสถานที่เลี้ยง

ข้อ ๑๗ ผู้ใดนำสุนัข แมวออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) พกบัตรประจำตัวสุนัข แมว และต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

(๒) ผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลาในกรณีที่เป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

ข้อ ๑๘ ความในข้อ ๑๗ (๒) มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ขณะที่สุนัขอยู่ในระหว่างการประกวด การแสดงหรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในทำนองเดียวกัน โดยผู้จัดงานจะต้องมีมาตรการในการป้องกันสุนัขมิให้ทำร้ายคน

(๒) ขณะที่สุนัขอยู่ในการฝึกหัด ผู้ฝึกจะต้องมีมาตรการในการป้องกันสุนัขมิให้ทำร้ายคน

(๓) ขณะที่สุนัขอยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันมิให้สุนัขเข้าถึงบุคคลภายนอก

หมวด ๔

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ๓

ข้อ ๑๙ ในการเลี้ยงสัตว์ประเภท ๓ ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

(๑) สถานที่ตั้ง

(๑.๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

(๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุม โดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

(๒) อาคารและส่วนประกอบ

(๒.๑) อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒.๒) พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่าย เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(๒.๓) หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๒.๔) คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

(๒.๕) การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

(๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

(๓.๑) การระบายน้ำ

(๓.๑.๑) รางระบายน้ำต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคารให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

(๓.๑.๒) น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

(๓.๒) การกำจัดมูลสัตว์ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวันต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญและต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๓.๒.๑) ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓.๒.๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓.๒.๓) การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

(๓.๒.๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(๓.๒.๕) ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

(๓.๓) การกำจัดซากสัตว์ต้องไม่ก่อเหตุรำคาญและต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๔) ให้นำความในข้อ ๑๕ ยกเว้น (๒) และ (๑๐) มาบังคับใช้กับสัตว์แต่ละชนิดโดยอนุโลม

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่และบทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๗ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของ

เพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่าย ในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูแล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลนครสุราษฎร์ธานีตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีก็ได้

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

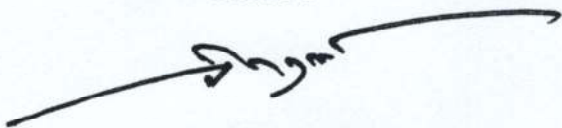
ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีนครสุราษฎร์ธานี รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายธีระกิจ หวังมุทิตากุล)
นายกเทศมนตรีนครสุราษฎร์ธานี

เห็นชอบ

(นายวิฑูรย์ จินโต)
(ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี)
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี